

STANOVISKO AHR ČR

K návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk 107)

Asociace hotelů a restaurací České republiky (AHR ČR) se od počátku zapojovala do přípravy vládní novely zákona o místních poplatcích, který byl projednáván rovněž na úrovni všech profesních svazů a zástupců měst a obcí. **AHR ČR podporuje vládní návrh novely zákona, ve verzi schválené Poslaneckou sněmovnou.** Tato novela zákona vytváří prostor pro transparentní výběr místních poplatků od turistů a zároveň podstatně zefektivňuje výběr finančních prostředků pro obce. Tyto prostředky, získané prostřednictvím poplatků z pobytu hostů, by měly sloužit obcím k zajištění služeb pro veřejnost, zlepšení infrastruktury obcí a podpoře cestovního ruchu. Využití těchto prostředků je však plně v kompetenci zastupitelstev obcí.

AHR ČR podporuje předložený vládní návrh novely zákona o místních poplatcích ve verzi, jak byl schválen Poslaneckou sněmovnou z následujících důvodů:

- 1) **Transparentnost výběru** – poplatek bude nově pouze jeden, poplatníkem bude samotný host. Poplatek budou moci vybírat všechny obce bez rozdílu intenzity cestovního ruchu, bude vybírán od všech hostů, bez ohledu na to, zda jsou na služební cestě nebo cestují v rámci vlastní rekreace. Jedná se o systém, již osvědčený v turisticky vyspělých zemích.
- 2) **Přiměřená výše poplatku** – poplatek se bude zvyšovat postupně – z maximální výše 21,- Kč od doby účinnosti zákona, na 50,- Kč za osobu a den do roku 2021. Tím nebudou podnikatelé a turisté vystaveni skokovému nárůstu a budou se moci na změny dostatečně připravit v rámci svých smluvních vztahů, které se mnohdy uzavírají až s dvouletým předstihem. Výše poplatku ovlivňuje rozhodování domácích turistů, zda se v dané obci ubytují a může snížit konkurenceschopnost dané destinace.
- 3) **Zefektivnění výběru poplatků a zvýšení příjmu obcí** – systém umožňuje jednoduchou kontrolu výběru poplatků a vzhledem k tomu, že byly vypuštěny výjimky pro obchodní cesty a kongresové hosty, zvýší se příjem obcí i v situaci, kdy nedojde k navýšení poplatku.

AHR ČR nesouhlasí s návrhem obsaženým v usnesení Výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí Senátu, aby byla maximální výše poplatku za pobyt zvýšena na 100,- Kč. Tento návrh by vedl právě ke skokovému navýšení poplatku, který se v závěru v plné výši přenáší na zákazníky, tedy domácí a zahraniční turisty a tím poměrně zásadně prodraží pobyty hostů v dané destinaci.

AHR ČR nesouhlasí s návrhem obsaženým v usnesení Ústavně právního výboru Senátu, kterým by bylo zrušeno rozfázování zvýšení limitu na 2 roky. Tento návrh by způsobil značné problémy při jednání o nasmlouvání velkých akcí jako kongresy, které se plánují déle než rok. Zvýšení horní hranice již v prvním roce společně se sloučením obou poplatků by vyvolalo zmatek v již nasmlouvaných akcích na příští rok.

K tomuto stanovisku vedou AHR ČR argumenty, vycházející také ze studie, kterou vypracovala Vysoká škola hotelová v Praze:

1. Zvýšení ze současných max. 21,- Kč na 100,- Kč, tedy pětinasobek dosavadní hodnoty, je neadekvátní (zahraniční destinace vybírají někdy i více, ale u menšího okruhu osob. Ve většině zemí EU jsou od platby osvobozeni hosté, kteří do města přijeli za jiným účelem než rekreace (obchod, tranzit a pod).
2. Navržený limit vysoce překračuje průměrné zatížení ubytovacím poplatkem v rámci celé EU. Aktuálně činí průměr 3 Eura.
3. Navržená horní hranice by zásadně zhoršila konkurenční postavení ubytovacích zařízení v českých a moravských obcích ve srovnání se sousedními zeměmi. V Rakousku, kde je kupní síla vyšší než v ČR, je zákonem stanovena výše ubytovacího poplatku v rozmezí 0,15 až 2,18 Eur za osobu a noc. Horní hranice v Rakousku je tedy na polovině výše navržené usnesením výboru. Na Slovensku je uzákoněn ubytovací poplatek ve výši 0,50 až 1,65 Eur. Dokonce i ve SRN, která je ekonomicky nejsilnější zemí EU s nejvyššími příjmy obyvatel je platná sazba ubytovacího poplatku nižší než je v návrhu výboru – konkrétně 1 až 3 Eur.
4. Ve Vídni je aktuálně stanovena sazba poplatku 2 Eura. Vídeň je hlavním konkurentem Prahy v oblasti kongresové turistiky. Razantním zvýšením horní hranice ubytovacího poplatku by zákonodárce vyslal negativní signál organizátorům velkých kongresů, že jim pro již rozjednané akce hrozí riziko zásadního zdražení. Hrozilo by z toho přesunutí řady připravovaných akcí do Vídně nebo jiného města mimo ČR.
5. V návrhu zákona dochází k rozšíření počtu obcí, které budou moci místní poplatky z pobytu zavést (předpokládáme oproti současným cca 25 % obcí, že se jejich počet minimálně o 10 %, tj. cca 630, zvýší).
6. Dochází k rozšíření okruhu osob, které budou poplatek hradit (i obchodní cestující na pracovních /služebních/ cestách)
7. Dochází k rozšíření objektů, ve kterých je možné poplatek vybírat/uplatňovat (podmínkou již není přechodné ubytování za úplatu v zařízeních určených /kolaudovaných/, ale realizovaný pobyt nepřesahující 60 po sobě jdoucích dnů).
8. Přes výše uvedené se již ve verzi schválené Sněmovnou zvyšuje maximální sazba na 50 Kč. Skokové zvýšení sazby by přineslo poměrně zásadní šok i pro nejvýznamnější destinaci cestovního ruchu, kterou stále zůstává Praha, ale ještě větším problémem by bylo pro ostatní regiony a pro dalších 6 257 obcí v celé České republice, kde je tato částka daleko za možnostmi hlavně domácích turistů. Přičemž návrh, který byl předložen v rozpočtovém výboru, postrádá jakékoli logické zdůvodnění, jak se právě k této částce dospělo a jaký dopad bude mít hlavně na domácí cestovní ruch a kongresovou turistiku.

AHR ČR proto vyzývá senátory, aby zvážili výše uvedené argumenty a odmítli návrh na zvýšení sazby poplatku na maximální výši 100,- Kč (bod 1 usnesení výboru - (V čl. I bodu 12 v § 3d číslo „21“ nahradit číslem „100“. § 3 d Sazba poplatku). Tento návrh poškodí nejen občany České republiky, kteří se rozhodnou strávit dovolenou ve své zemi, ale zároveň hrozí celkové snížení počtu turistů v jednotlivých destinacích. Poplatek za pobyt nemá mít regulační charakter, ale slouží výhradně

k zajištění finančních prostředků pro obce v souvislosti se zvýšeným počtem turistů v konkrétních obdobích turistické sezóny.

Argumentace senátora Václava Hampla, z jehož iniciativy byl pozměňovací návrh schválen, že objem výběru poplatku nekryje veškeré náklady, které městu vznikají v souvislosti s turistikou je metodologicky nesprávný. Zcela ignoruje fakt, že obce získávají cestou zákona o rozpočtovém určení daní podíl na výnosu daní z příjmu fyzických i právnických osob a podíl na výnosu DPH. Veškeré hotely i penziony v Praze jsou plátcí DPH i daně z příjmů právnických osob. Obec získává z odvedené DPH i daně z příjmů právnických osob 23,58%. Hlavní město Praha navíc ještě 8,92% z obou daní, protože má statut kraje.

Návrh navíc zcela ignoruje celkový ekonomický přínos, který cestovní ruch představuje. Cestovní ruch se podílí 17% na tvorbě hrubého domácího produktu ČR. Navíc je v cestovním ruchu vytvářeno velké množství pracovních míst. Poskytovatelé služeb v cestovním ruchu zaměstnávají asi 20% všech zaměstnanců v ČR. Tento aspekt je třeba brát v úvahu i při výpočtu rozpočtových dopadů, což pozměňovací návrh senátora Hampla nečiní. Obce mají podíl i na výnosu daně z příjmů fyzických osob – konkrétně ve výši 23,58%. Praha získává navíc i 8,92% daňového výnosu jakožto kraj.

Při zohlednění těchto faktorů je turistický ruch pro obce jednoznačně rozpočtově přínosný už při současném nastavení výše poplatků.

AHR ČR podporuje návrh na rozšíření výjimky z poplatku za pobyt u sezónních pracovníků – v bodě 12 § 3b odst. 1, kdy se za písmeno d) vkládá písmeno e), které zní: „e) vykonávající na území obce sezónní práci pro právnickou nebo podnikající osobu.“

V Praze dne 22. července 2019

Ing. Václav Stárek / prezident AHR ČR

starek@ahrcr.cz , + 420 602 765 632